

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.02.1990, sp. zn. 7 To 11/90, ECLI:CZ:NS:1990:7.TO.11.1990.1

Číslo: 55/1990

Právní věta: Postup podle § 370 odst. 1 tr. ř. předpokládá, že za amnestií dotčený trestný čin byl uložen souhrnný nebo úhrnný trest. Bylo-li podle § 37 tr. zák. upuštěno od uložení souhrnného trestu za trestný čin, na který se vztahuje amnestie, nepřichází postup podle § 370 odst. 1 tr. ř. v úvahu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.02.1990

Spisová značka: 7 To 11/90

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Amnestie, Trest další, Trest souhrnný, Trest úhrnný, Upuštění od uložení dalšího trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 37 141/1961 Sb. § 370 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55

Postup podle § 370 odst. 1 tr. ř. předpokládá, že za amnestií dotčený trestný čin byl uložen souhrnný nebo úhrnný trest. Bylo-li podle § 37 tr. zák. upuštěno od uložení souhrnného trestu za trestný čin, na který se vztahuje amnestie, nepřichází postup podle § 370 odst. 1 tr. ř. v úvahu.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 28. 2. 1990 sp. zn. [7 To 11/90](#))

Nejvyšší soud ČSR z podnětu stížnosti odsouzeného B. K. zrušil usnesení krajského soudu v Ostravě z 18. 1. 1990 sp. zn. 2 T 35/86.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením krajského soudu v Ostravě bylo rozhodnuto tak, že po posouzení, zda a do jaké míry je amnestie z 8. 12. 1989 účasten odsouzený B. K., se podle § 370 odst. 1 tr. ř. podle vzájemného poměru závažnosti trestných činů krádeže podle § 247 odst. 1 tr. ř. podle vzájemného poměru závažnosti trestných činů krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., opilství podle § 201 tr. zák. a hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 a), b) tr. zák. stanoví jako přiměřený trest za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a trestný čin opilství podle § 201 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců nepodmíněně, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení

motorových vozidle všeho druhu na dobu 4 let a trest peněžitý ve výši 600,- Kčs, přičemž pro případ zmaření výkonu peněžitého trestu se stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 14 dnů.

Obviněnému byl za trestný čin obecného ohrožení podle § 179 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák., trestný čin nepřímého úplatkářství podle § 162 odst. 2 tr. zák. a za trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. uložen pravomocným rozsudkem krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 6. 1987 sp. zn. 2 T 35/86 úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 roků, jenž dosud nebyl zcela vykonán. Týmž rozsudkem bylo ve smyslu ustanovení § 37 tr. zák. upuštěno od uložení souhrnného trestu za trestný čin hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 písm. a), b) tr. zák. ve vztahu k výroku o trestu z rozsudku okresního soudu v Bruntále ze dne 22. 1. 1986 sp. zn. 1 T 9/86, jímž byl odsouzenému za trestné činy opilství podle § 201 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců nepodmíněně se zařazením pro výkon trestu do druhé nápravně výchovné skupiny, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 4 let a trest peněžitý ve výši 600,- Kčs, přičemž pro případ zmaření výkonu peněžitého trestu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 14 dnů.

Proti uvedenému usnesení o aplikaci amnestie podal přímo do protokolu při jeho vyhlášení odsouzený stížnost, kterou dodatečně písemně odůvodnil. Uvedl, že s napadeným usnesením krajského soudu v Ostravě nesouhlasí s tím, že bližší k důvodům tohoto nesouhlasu uvede jeho právní zástupce JUDr. J. z Advokátní poradny Ostrava, což se však do doby rozhodnutí o stížnosti odsouzeného Nejvyšším soudem ČSR nestalo.

Nejvyšší soud ČSR z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Rozsudkem krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 6. 1987 č. j. 2 T 35/86 - 666 byl B. K. uznán vinným trestným činem obecného ohrožení podle § 179 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák., trestným činem nepřímého úplatkářství podle § 162 odst. 2 tr. zák., trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, 2 tr. zák. a za to byl odsouzen podle § 179 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti let. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do třetí nápravně výchovné skupiny. Týmž rozsudkem byl dále uznán vinným trestným činem hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 písm. a), b) tr. zák., přičemž od uložení souhrnného trestu podle § 37 tr. zák. za tento trestný čin ve vztahu k výroku o trestu z rozsudku okresního soudu v Bruntále ze dne 22. 1. 1986 č. j. 1 T 9/86-30 bylo upuštěno; přitom zmíněný trestný čin odsouzený dokonil koncem roku 1985.

Podle článku III rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii ze dne 8. prosince 1989 byly prominuty pravomocně uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly přede dnem této amnestie uloženy za trestné činy uvedené v článku I a přečiny uvedené v článku II s účinky, že se dnem tohoto rozhodnutí na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen. Z trestných činů, kterými byl uznán B. K. vinným ve shora citovaném rozsudku krajského soudu v Ostravě, je v článku I amnestie ze dne 8. prosince 1989 uveden toliko trestný čin hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 písm. b) tr. zák. Ohledně tohoto trestného činu však bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu podle § 37 tr. zák. a odsouzenému nebyl uložen za tento trestný čin žádný trest.

Podle § 370 odst. 1 tr. ř. byl-li amnestií zcela nebo zčásti prominut trest jen za některý z trestných činů, za něž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, který nebyl zcela vykonán, stanoví soud podle vzájemného poměru závažnosti přiměřený trest za trestné činy amnestií nedotčené.

Z uvedeného lze dovodit, že postup podle § 370 odst. 1 tr. ř. předpokládá, že za amnestií dotčený trestný čin byl uložen souhrnný nebo úhrnný trest. Tato podmínka však v posuzovaném případě nebyla splněna, neboť, jak bylo uvedeno shora, za zmíněný trestný čin bylo podle § 37 tr. zák.

upuštěno od uložení souhrnného trestu. Z tohoto důvodu nebyly splněny zákonné podmínky pro postup podle § 370 odst. 1 tr. ř., jehož aplikace v posuzovaném případě nepřicházela v úvahu, a proto je napadené rozhodnutí krajského soudu v Ostravě v rozporu se zákonem.